

[Wilhelm]

Jeg må sige til statsministerens besvarelse af spørgsmålet, at det jo nok er formelt korrekt, at det ikke er regeringens sag i og for sig, men statsministeren ved også godt, at regeringen kunne rette henvendelse til særdomstolen og opfordre til, at den retsbog, der er lavet undervejs, blev offentliggjort, da det nu har vist sig, at der ikke var begrundelse i statens sikkerhed eller i hensynet til fremmede magter for at holde disse møder for lukkede døre. Det er jo det, der fremgår af beretningen. Der har ikke været nogen som helst begrundelse i de to hensyn for at holde møderne for lukkede døre.

Jeg vil sige til dagsordensforslaget, fremsat af hr. Bernhard Baunsgaard, at vi da ikke skal gå imod noget som helst forsøg på at få oplyst tingene mere, men jeg vil godt knytte et par bemærkninger til problematikken omkring et sådant udvalg.

Der er for det første det med tavshedspligten. Vi er altså ikke nogen ynder af, at nogle ganske få mennesker skal pålægges en tavshedspligt i nogle sager, som i virkeligheden burde være offentligt tilgængelige. Jeg kan selvfølgelig også tilføje, at hvis det er den samme tavshedspligt, som hr. Ninn-Hansen blev pålagt i forbindelse med det parlamentariske udvalg i 1970, så er det til at bære.

For det andet var erfaringerne fra 1970-udvalget ikke de allerbedste. Dette udvalg blev klart og tydeligt ført bag lyset. Erfaringerne fra det folketingsudvalg, som gik forud, var heller ikke gode; dette udvalg blev også ført bag lyset, for det skriver i sin beretning, at det har fået at vide, at alle disse registre er destrueret. Det var i begyndelsen af 1970. Nu ved vi, at det ikke engang var sket i 1974.

Forsvarsministeren bebrejdede mig, at jeg ikke havde ét anerkendende ord. Jeg vil gerne begrunde, hvorfor der ikke var ét anerkendende ord.

Der var ikke grundlag for ét anerkendende ord, for det, forsvarsministeren her tilbød, eller hvad vi nu skal kalde det, og det, som den socialdemokratiske ordfører kaldte en stramning af reglerne, er i virkeligheden en meget klar svækkelse. Hidtil har der været tale om, at forsvarrets efterretningstjeneste ikke foretog personregistreringer. Det, man nu siger, er, at man vil lave et udvalg parallelt til Wambergudvalget for at kontrollere forsvarrets efterretningstjenestes personregi-

streringer. Det er en klar tilbagegang i forhold til om ikke praksis, så i hvert fald det, man påstod var situationen efter regeringserklæringen i 1968, ja, helt tilbage til den klare arbejdsdeling, man påstod var foretaget mellem PET og FET i 1964, da Wambergudvalget blev nedsat. Det var jo lige præcis begrundelsen for, at der ikke skulle være noget Wambergudvalg for forsvarrets efterretningstjeneste, men kun for politiets. Der var ingen personregistreringer i forsvarrets efterretningstjeneste. Det siger den daværende forsvarsminister, hr. Ninn-Hansen, i et svar på et spørgsmål fra VS den 9. oktober 1968 klart og tydeligt. Og det gentager FETs informationsofficer, hr. Borberg, så sent som i sommer: forsvarrets efterretningstjeneste laver overhovedet ingen registrering af danske borgere. Hvad skal man så med et Wambergudvalg?

Det er et klart tilbageskridt, ministeren kommer med, og jeg fatter ikke, at hr. Gert Petersen kan tale om, at der for første gang er vist nogen imødekommenhed. Her ophæver man i virkeligheden den arbejdsdeling og de dele af det, der lå i regeringserklæringen på dette punkt.

At jeg skal have at vide, at det er forsvarrets efterretningstjenestes udmærkede arbejde, der sikrer mig at kunne svine efterretningstjenesten til, som forsvarsministeren sagde med en kraftig understregning, synes jeg jeg vil lade passere. Det er forsvarsministerens niveau at debattere på. Jeg har ikke nævnt én eneste ting hverken i denne eller tidligere debatter, som ikke er bekræftet af kommissionsdomstolen. Hvis forsvarsministeren mener, at det er at svine efterretningstjenesten til, så er jeg sådan set enig, men grundlaget er altså det, som er bekræftet af kommissionsdomstolen.

Jeg er for en gangs skyld enig med den konservative ordfører på disse punkter, der drejer sig om et nyt Wambergudvalg. Den konservative ordfører sagde fuldstændig korrekt: hvad skal man egentlig med det, når det kun er PET og ikke FET, der må registrere, og når selv personregistrering til brug for forsvarrets egne personer skal hentes fra PET og kontrolleres af Wambergudvalget?

Det er derfor, der ikke er noget som helst at takke regeringen for, for den udhuler klart og tydeligt arbejdsdelingen og retningslinjer-